

vzkazatelna 30. 4. 2021 29

Za současného stavu zdravotnických vyhlášek odporujících jak sobě vzájemně, tak vyšším zákonným normám pokračujeme v naší činnosti v podobě, kterou jsme popsali v minulé Vzkazatelně, tedy jako vždy jsme Vám k dispozici osobně, ale i bohoslužby a další setkání konáme v plném rozsahu. Stále však prosíme o zachování potřebné ohleduplnosti a opatrnosti — pokud se necítíte zdraví, zůstaňte raději doma a požádejte o návštěvu nebo o rozhovor na dálku, pomozte nám udržovat čistotu, na nedělní bohoslužby či jednorázové akce se nám nadále hlase předem a počítejte se zamykáním dveří po začátku.

Vaši faráři

- ▷ So 1. 5. 8.00 Obřad posvěcení člověka (slovensky)
- ▷ Ne 2. 5. 10.30 Obřad posvěcení člověka
- ▷ Po 3. 5. 17.00 Rada OK
- ▷ (Út 4. 5. 19.00 Duchovní cvičení s *Virve Eigo* z důvodu nemoci tentokrát odpadají)
- ▷ St 5. 5. 10.00 Obřad posvěcení člověka
- ▷ St 5. 5. 18.30 „Čtyřicet dní Velikonoc“ Nešpory s kázáním Tomáše Boňka
- ▷ St 5. 5. 19.15 Rada pražského sboru OK
- ▷ Pá 7. 5. 7.00 Obřad posvěcení člověka
- ▷ Ne 9. 5. 10.30 Obřad posvěcení člověka
- ▷ Ne 9. 5. 12.00–16.30 Shromáždění OK ČR (podrobnosti v pozvánce členům a na nástěnce)
- ▷ Út 11. 5. 18.30 Epištoly se St. Veselkovou
- ▷ St 12. 5. 10.00 Obřad posvěcení člověka
- ▷ St 12. 5. 18.00 Evangelijní skupina s Tomášem Boňkem (List Římanům)
- ▷ Čt 13. 5. (Nanebevstoupení) 10.30 Obřad posvěcení člověka
- ▷ Čt 13. 5. 18.00 Setkání ministrantů a těch, kdo chtějí s ministrováním začít
- ▷ Pá 14. 5. 7.00 Obřad posvěcení člověka
- ▷ So 15. 5. 8.00 Obřad posvěcení člověka (anglicky)
- ▷ Ne 16. 5. 10.30 Obřad posvěcení člověka
- ▷ Ne 16. 5. Setkání sboru OK v Pardubicích
- ▷ St 19. 5. 10.00 Obřad posvěcení člověka
- ▷ St 19. 5. 18.00 Evangelijní skupina s Tomášem Boňkem (List Římanům)
- ▷ Pá 21. 5. 7.00 Obřad posvěcení člověka
- ▷ Pá 21. 5. 19.00 (Barrandov) Večery k biblickému místopisu: Jericho
- ▷ So 22. 5. 8.00 Obřad posvěcení člověka (německy)
- ▷ So 22. 5. (Sedlecké skály) 16.00 Ekumenická bohoslužba za krajinu (podrobnosti na webu a na nástěnce)

Akce, u nichž není uvedeno místo konání, se konají v našem pražském Modrém domě.

• • • • • kázání na cestu • • • • •

„Vpravdě, vpravdě pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, nýbrž proniká do něj odjinud, ten je zloděj a lotr. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. Tomu vrátný otvírá, a ovce slyší jeho hlas, a on své ovce volá jménem a vyvádí je. A když své ovce vypustí, jde před nimi, a ovce ho následují, neboť znají jeho hlas. Cizího však nenásledují, nýbrž od něho utíkají, neboť hlas cizích neznají.“

Toto podobenství jim pověděl Ježíš, ale oni neporozuměli, co jim říkal. Ježíš jim tedy opět řekl: „Vpravdě, vpravdě pravím vám: Já jsem dveře ovcím. Všichni, kteří se mi staví do cesty, jsou zloději a lotři. Ale těm ovce nenaslouchají. Já jsem dveře. Vejde-li kdo skrze mne, bude zachován; a naučí se překračovat práh a bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu pro svou duši. Zloděj přichází, jen aby kradl a zabíjel a hubil. Já jsem přišel, aby měly život a měly hojnost. Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř dává život za své ovce. Avšak námezdník, ten, kdo není pravý pastýř, a ten, jenž se o ovce nestará, vida vlka, jak jde,

ovce opouští a prchá; a vlk ovce trhá a rozhání. Námezdníkem je ten, komu na ovcích nezáleží. Já jsem dobrý pastýř a rozeznám, kdo ke mně patří, a ti, kdo ke mně patří, poznávají mě, jako mě poznává Otec a já poznám Otce. Svůj život dávám za své ovce. A mám ještě jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince; i ty musím přivést, a ony se zaposlouchají do mého hlasu a pak budou všichni jedním ovčincem kolem jednoho pastýře.“ (Jan 10,1–16)

Milí přátelé,

když si doma vysejeme semínka řeřichy a dáme jim trochu vláhy a tepla, začnou se semínka zvětšovat a jejich slupky prskat. Tím se rostlině, která byla v semeni připravená, jakoby otevírají dveře do světa a ona v něm může začít klíčit a růst.

Ale je to opravdu něco tak zvláštního? Vždyť se to děje stále. Všude kolem nás něco klíčí a roste. Když o tom teoreticky přemýšlíme, nemusí se nám to jevit jako něco zvláštního. Když však každý den aspoň chvilku soustředěně a v klidu semínka pozorujeme, vidíme na vlastní oči, jak slupky jedna po druhé prskají a jak se dere ven klíček. Teprve ve chvílích soustředěného pozorování zažíváme skutečnost, nikoli jen teorii.

Možná teprve takový zážitek způsobí, že se začneme divit. Jak ví semínko, kdy má prsknout? Jak ví, kterým směrem vyhodit klíček? Jak pozná, že vláha a teplo jsou těmi správnými stimuly pro klíčení? A co když vnímá ještě i jiné stimuly? Co když nějakým sobě vlastním způsobem slyší: „Teď a tady budeš klíčit!“ A jak pozná, že má věřit hlasu, který mu to říká?

Čím více otázek nás při pozorování klíčících semínek napadá, tím blíže jsme k pocitu, že je to zázrak.

Rostlina si pravděpodobně žádné otázky neklade. My lidé si je však klást musíme, protože rozlišit správné a nesprávné podněty je v dnešním světě čím dál obtížnější. A je to tím těžší, čím víc žijeme v pouhé teorii. Když se teoreticky zaobíráme tím, co je správné a co nesprávné, když jen čteme, co o tom napsal někdo druhý, když o tom pouze teoreticky diskutujeme, těžko se dostaneme k pravému poznání.

Když si ale v klidu sedneme a soustředěně pozorujeme, co se děje v našem nitru, co naše nitro potřebuje a kde se cítí být ve svém vlastním středu, pak nám možná začne být o něco jasnější, které podněty ze světa máme poslouchat a které nikoli.

A ještě jasnější nám to pravděpodobně bude v okamžiku, kdy začneme vnímat, že určitý podnět je určen jen nám a nikomu jinému. A že v tom konkrétním podnětu k nám promlouvá Někdo, komu na nás záleží. Někdo, kdo nás volá jménem, pečuje o nás a dává za nás svůj život.

Po takovém vnitřním zážitku můžeme s větší jistotou otevírat dveře z našeho nitra ven do světa. A náš duch, dříve v nás samých uzavřený, může začít ve světě klíčit a růst a tím jej proměňovat.

Ano, budiž tak.

prosloveno Stanislavou Veselkovou 18. dubna 2021 v Praze